"Το παραμύθι έχει ποδάρια πήλινα και κάποτε πρέπει να το αντιληφθούμε"

Ο γνωστός συγγραφέας, Γιάννης Καλπούζος, μιλά στην "Π" για το νέο του βιβλίο

Της Κατερίνας Μυλωνά

Στο μεγαλείο του έρωτα «ταξιδεύει» τους αναγνώστες ο Γιάννης Καλπούζος μέσα από το νέο του βιβλίο «Ό, τι αγαπώ είναι δικό σου».

Ο συγγραφέας μιλά στην «Π» λίγο πριν την παρουσίαση του βιβλίου που θα γίνει την ερχόμενη Πέμπτη 26 Ιουνίου στις 8 το βράδυ στο OPUS WINE BAR (Καπετάν Χαραλάμπη 3, Ηράκλειο, 2810 225 151).

Την εκδήλωση οργανώνουν οι εκδόσεις Ψυχογιός και το βιβλιοπωλείο Δοκιμάκης.

Το «Ό, τι αγαπώ είναι δικό σου» χαρακτηρίστηκε το καλύτερό σας έργο μέχρι σήμερα. Εσείς το ξεχωρίζετε;

«Δεν μπαίνω σ' αυτή τη λογική να διαχωρίσω τα έργα μου. Για μένα το σημαντικό είναι κάθε βιβλίο μου να προσεγγίζει με τον καλύτερο τρόπο τα θέματα που πραγματεύεται και την απεικόνιση της εκάστοτε εποχής, ενώ βασικό και κύριο μέλημά μου παραμένει πάντα η γλώσσα. Εάν ξεχωρίζω για κάτι το "Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου" είναι το γεγονός ότι μιλά για τα δικά μου χρόνια, με τα οποία είμαι και συναισθηματικά περισσότερο δεμένος. Είναι πιο οικείες και ζωντανές οι εικόνες, πιο έντονα ζωγραφισμένα στη μνήμη μου τα πρόσωπα, πιο έντονα χαραγμένες μέσα μου οι νοοτροπίες και οι συμπεριφορές».

Το βιβλίο μιλάει για έναν έρωτα μέσα από αναφορές στην ιστορία, την κοινωνία και την οικογένεια. Θέλετε να περάσετε μηνύματα στους αναγνώστες;

«Μ' ενδιαφέρει να βρεθούμε συνοδοιπόροι μέσα από τις σελίδες του και να ξεκινήσουμε μακρόθεν έναν

διάλογο για όσα καταγράφονται σ' αυτό το μυθιστόρημα. Τα μηνύματα και τα συμπεράσματα αφήνονται στους αναγνώστες, καθώς ο καθένας βάζοντας τη δική του σκέψη, στοχασμό, φαντασία και συναισθηματικό κόσμο διαβάζει ένα διαφορετικό βιβλίο.

Βεβαίως θα ήθελα πρώτα απ' όλα οι αναγνώστες να απολαύσουν τη γλώσσα και την ανάγνωση, ως μήνυμα αισθητικής πρότασης, αλλά και ως εφαλτήριο συνδυαστικών σκέψεων και συνειρμών. Από κει και πέρα να συνταξιδέψουμε στο μεγαλείο του έρωτα, ο οποίος μεταβολίζεται στο κείμενο σε λογοτεχνικό καρπό, να γεννηθεί ο προβληματισμός όσον αφορά το συναίσθημα και πόσο επηρεάζει τον λογισμό και τις αποφάσεις μας, να περιπλανηθούμε στις πολλές και τόσο διαφορετικές "Ελλάδες", να εξετάσουμε μαζί τις επιπτώσεις του εμφύλιου σπαραγμού στον τόπο μας, να δούμε τα κατάλοιπα παλαιότερων εποχών, να αναρωτηθούμε πόσο τα κρίματα των προηγούμενων γενιών βασανίζουν τις επόμενες, καθώς και τι σημαίνει ο μηδενισμός όσων κατόρθωσε να πετύχει ο άνθρωπος ή μια κοινωνία, να αναψηλαφήσουμε τις παραδοσιακές αξίες, να δούμε ότι απουσιάζει από τις αντιδράσεις μας η νηφαλιότητα και η περίσκεψη, και τόσα άλλα που μπορεί να ανακαλύψει ο αναγνώστης στις σελίδες του μυθιστορήματος».

Θεωρείτε πως οι Έλληνες έχουν επιλεκτική μνήμη; Λησμονούν σημεία της ιστορίας που δεν τους συμφέρουν;

«Στην πλειονότητά μας δε γνωρίζουμε καν την ιστορία, με αποτέλεσμα ούτε να μπορούμε να διδαχτούμε από αυτή, ούτε να ανοίξουμε έναν δημιουργικό διάλογο γύρω από τα ιστορικά γεγονότα. Εκείνο που κυριαρχεί είναι η ημιμάθεια ή οι αποσπασματικές γνώσεις. Επίσης την ιστορία την μάθαμε σαν παραμύθι το οποίο δεν μπορεί να σταθεί στον χρόνο, καθώς δεν αντανακλά στην πραγματικότητα και στην αλήθεια. Σε ό,τι, δηλαδή, κτίζει γερά θεμέλια και μπορεί αφενός να διδάξει, αφετέρου να αντιπαρατεθεί στις στρεβλώσεις και στην αντίπαλη προπαγανδιστική θέση ή όποιον επιβουλεύεται με κάθε τρόπο την ιστορική ακρίβεια. Το παραμύθι έχει κοντά ποδάρια, πήλινα, και κάποτε πρέπει να το αντιληφθούμε».

Ένας βραβευμένος συγγραφέας

Ο Γιάννης Καλπούζος γεννήθηκε στο χωριό Μελάτες της Άρτας το 1960. Έχει γράψει ποιητικές συλλογές, 70 στίχους τραγουδιών, διηγήματα και μυθιστορήματα. Με την ποιητική συλλογή "Έρωτας νυν και αεί" ήταν υποψήφιος στη βραχεία λίστα για το Κρατικό Βραβείο Ποίησης 2008, ενώ το 2009 τιμήθηκε με το Βραβείο Αναγνωστών του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου (Ε.ΚΕ.ΒΙ.) για το μυθιστόρημά του Ιμαρέτ.

Προσοχή! Αυτό το άρθρο έχει συνέχειες ...
Παρακαλώ χρησιμοποιείστε τα παρακάτω links για να τις διαβάσετε.

➔"Το παραμύθι έχει ποδάρια πήλινα και κάποτε πρέπει να το αντιληφθούμε"

"Ο καλός αναγνώστης αναμένει το ξάφνιασμα από το συγγραφέα"

Ένα μυθιστόρημα - "ωκεανός" για τη δύναμη της αγάπης

"Η γραφή είναι ζωή που δεν δίνεται πεσκέσι στο θάνατο"